

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

ZÁHONYI VASUTAS

V. évfolyam, 35. szám

2016. február 1.

Ezernyi kérdés kiszervezés-ügyben

A takarítónők helyzete nem könnyű napjainkban, a kiszervezésükkel kapcsolatban ezernyi kérdésük van, s a válaszokat jobb híján tőlünk várják. Ezen persze nem lepődhetünk meg, mert a bizonytalanságnál nincs rosszabb a világon, s most a további munkavégzésüket illetően jócskán van részük benne. Azon viszont el lehetne gondolkodni, hogy vajon a tájékoztatás kinek volna kötelessége? De mondhatjuk azt is Pató Pál urasan, hogy ej, ráérünk arra még, mert a kiszervezés ütemezését tekintve április 16-ig még van időnk. Addig marad a sok kérdés, marad a sok találgatás.

A leggyakoribb kérdés az utazási kedvezményre vonatkozik. A december végi öröm csak ideig, óráig tartott, s azok, akik most vasutasként arcképes igazolványt kaphattak meddig élvezhetik? Milyen foglalkoztatási garanciákat kaphatnak „átszállás” után az érintettek? No, és mennyi időre? Melyik munkáltató Kollektív Szerződését viszik magukkal? (Erre elég egyszerűnek tűnik a válasz, s nem kell talán jogászokunk sem, hogy a MÁV Zrt. Kollektív Szerződése lesz a nyerő.) Mi lesz azokkal, akik nem akarnak átmenni az új céghez? Lesz-e a 40 éves munkaviszonyhoz közelieknek lehetőségük igénybe venni a MÁV-Éveket?

Láthatjuk, tényleg van min tipródni a munkavállalóinknak, s a kérdések sora ezzel még nem merült ki. Ami biztosnak látszik, hogy térségünket illetően 84 fő kiszervezése történik majd meg 2016. április 16-án a B+N Zrt-hez. Nevezett cég nem ismeretlen számunkra, jelenleg az ő fenségterületükhöz tartozik a személykocsik takarítása Záhonyban. Bevallom, nem ismerem a ténykedésüket, de itt élünk és nyitott szemmel járunk. Nem nagyon csodálkozhat így senki, ha többen azt fontolgatják, hogy nem kívánnak „átszállni”. Mert ha még lesz is garancia a foglalkoztatásra, ha nem is kell attól tartaniuk, hogy egy hónap múlva a személykocsik takarítását is nekik kell elvégezniük, a garancia egyszer csak lejár. És hogy mi lesz velük ezek után?

Nincs üveggömböm, ezért jóslásokba nem bocsátkoznék, annyit azonban ígérhetek, hogy a Vasutasok Szakszervezete a továbbiakban is ellátja majd tagjaink védelmét, hiszen jól tudjuk, csak együtt lehetünk eredményesek.

Juhász Tiborné

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselői Záhony

Kibővített ÜT-ülés az RCH-nál

Január 25-én ülést tartott az RCH TÜK Záhony Üzemi Tanácsa. Önmagában az nem meglepő, hogy az üzemi tanácsok rendszeresen üléseznek, de az már ritkaságszámba megy, hogy ezen az ülésen részt vettek a TÜK-nél működő szakszervezetek képviselői is, így Juhász Tiborné VSZ, és Olexa Imre VDSZSZ területi vezetők. Természetesen voltak még olyan vendégek is, akik szintén nem a szokásos meghívottak köréhez tartoztak, jelesül Dr. Vincze Teodóra humán erőforrás igazgató, valamint Simon Ferenc HR Gazdálkodás és Partner szervezetvezető.

A plenáris ülés előtt természetesen a helyi Üzemi Tanács az ilyenkor, év elején szokásos döntéseket is meghozta. Így az ez évi ülésterv, a szociális segélyezés szabályai valamint a munkabérelőleg keret feltételei is napirendre kerültek, és a Tanács el is fogadta azokat.

Ezt követően a jelenlegi és az elmúlt év szállítási teljesítményeiről kapott tájékoztatást a Tanács, majd a kibővített ülésen a humán igazgató asszony egy helyzetértékelés után elmondta, hogy már 2015-ben volt kezdeményezés egy munkahelymegtartó pályázat benyújtására, de akkor forrás hiányában megghiúsult. Jó hír viszont, hogy az elmúlt napokban újra megnyitotta az OFA a lehetőséget, amely szerint, ha átmenetileg nehéz gazdasági helyzet merül fel egy vállalatnál, vagy annak egy szervezeténél, akkor van lehetőség a pályázat benyújtására. Mivel a térségünket jelentősen befolyásolja az orosz-ukrán konfliktus, s emiatt a belépő forgalom jelentősen visszaesett, így az ebből származó bevételkiesést pályázat útján lehet enyhíteni. Ezt a lehetőséget szeretné az RCH kihasználni. Sok feltételnek kell megfelelni, de bízva a sikeres pályázat elbírálásában reméljük, annak kézzelfogható eredménye is lesz.

A folytatásban aktuális humán tájékoztatást is adott az igazgató asszony. Elmondta, szintén jó hír hogy a 2016. évi cél létszámot programok segít-

ségével már márciusban teljesíteni tudjuk. A VBKJ nyilatkozatát február 1-15. között lesz lebonyolítva, folyamatban van a kocsivizsgáló és a mozdonyvezetői képzés, és jó esély nyílik arra, hogy ez hosszú távon is rendeződik. Már lassan összeáll az ez évi képzési terv is. Hamarosan mindenki találkozni fog az összeférhetetlenségi utasításból következő nyilatkozattal. Májusban újra lesz munkavállalói véleményfelmérés, és újabb lehetőség a tavaly nem sok sikerrel járt egészségszűrés folytatására, melyet a Medcover bonyolít majd le.

A tájékoztató után természetesen kérdések is elhangzottak melyre a jelen levők válaszoltak.

Zubály Bertalan

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

Kedvesek és rendesek

Minden rendes és kedves vasutasnak élete során számtalan célja van, melyekért sok mindent, néha mindent megtesz. Mindez a kevésbé rendes és kedves vasutasokra is vonatkozik, sőt, a bányászokra, focistákra, de talán még az úrhajósokra is, ahol elég sok termett. Vannak céljaink, tehát vannak érdekeink, melyek gyakran megjelennek a közösségben is, mert nyilván nem csak otthon szeretnénk, ha ránk mosolyogna, vagy legalább köszönné – esetleg bárcsak ránk se nézne többé. Ám azon érdekeinket, amelyek nem férnek a négy fal és a két vállunk között, előbb-utóbb ki kell nyilvánítanunk, és céljainkért meg kell küzdenünk.

Ami ritkán megy magányosan, muszáj összeszervezkedni baráttal, cimborával, barátnővel, itt-ott még az ellenfeleinkkel is. Ellenségünk mondjuk, hogy nincs, mindenesetre igyekszünk nem gyűjtögetni őket.

Gyakorta szükségünk van tehát véd- és dacszövetségek létrehozására, sokszor csak rövid időre, amíg elérjük célunkat. De többnyire hosszú távra kell összeszövetkeznünk, és általában nagyszámú sorstársunkkal. Szövetkeznek például a pecások, az állatvédők, és hogy teljesebb legyen a kép, a vadászok is. Meglehet, hogy csak néhány emberrel indul a szerveződés, ám előbb-utóbb megnő a létszám, és azon kapjuk magunkat, hogy egy komoly szervezet tagjai lettünk, mint például szakszervezetünk tagsága. De vajon mi az a szervezet?

Az okosok szerint nem más, mint a kedvesek és rendesek „összehangolt tevékenységeinek rendszere”, valamilyen közös célért. A lényeg az összehangoltságon lehet, amit bizony annál nehezebb, minél több ember munkáját kell összerendezni. És ha már sok ember dolgozik együtt, kellenek vezetők ilyen meg olyan szinteken, akiknek feladatuk az összehangolás is. Azért, hogy a különbözőképpen és módon hozzájáruló tagok minél közelebb kerüljenek a céljaikhoz. Nem kis tudomány a jó vezetés, ám kevés, ha valaki jó vezető, vagy az lehetne.

Az is fontos, kikkel dolgozik együtt, és az is, hogy tudja-e mindenki, mi a feladata, no meg, hogy ki miért, kiért felel. Szokták ezt hatásköri és felelősségi viszonyoknak is nevezni, amit a jó működéshez muszáj konkrétan, személyre szólóan leírni. Már csak azért is, mert ha a feladatokban és a felelősségben nincs összhang, nem csak a szervezet működik majd rosszul, de az emberi kapcsolatok is bajba kerülnek. Szóval legyen tisztába a jobb kéz a ballal, és fordítva, legyen szépen rájuk írva, hogy melyik mire használható. Utána következhet a kezek hatékony összehangolása, aminek következménye a jó együttműködés. És a siker.

Feltéve, hogy a hatáskörrel bíró tagok jól viselik egymást, a közös cél érdekében jól elviselik egymást. Ha már nem vagyunk egyformák. Mert bíz' emberek között gyakori, hogy különböző kis csoportokba szerveződnek mindenféle egyéni érdekek mentén, és ha elég sokáig életben maradnak a szervezet berkein belül, érdekcsoportokká válnak – kevésbé lesznek kedvesek, hát még rendesek. Szembekerülhetnek egymással, vagy magával a szervezettel, különösen, ha nincs lehetőség, vagy erő a közös cél érdekében együttműködésre bíri őket. Nem igazán jó még gondolni sem arra, milyen kártékonyak tudnak lenni az össze-vissza hadonászó kezek...

Megoldás? Hitigazság nemigen létezik, hiszen akkor nem volna egyetlen rosszul működő szervezet sem a világon. De az bizonyosnak látszik, célszerű a szóban, dalban, végül írásban rögzített határokat betartani és betartatni. Nehogy a végén a rendesek lelépjének a kedvesek örömére – és a szervezet kárára.

Dolhai József

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

HUMORSAROK

KOROSODÁS

A 80 éves bácsi feleségül vesz egy 25 éves lányt. Eljön a nászéjszaka, s a feleség – gondolván, hogy a férjét elfárasztotta a ceremónia – külön szobában készül nyugovóra térni. Azonban ekkor kopogtatnak az ajtón. Az öreg az, befekszik a felesége mellé, megtartják a nászéjszakát, majd amikor befejezték, az öreg jó éjt kívánva távozik. Az ara majdnem elalszik, amikor újra kopognak, ismét az öreg az, szerelemre éhesen. Megtörténik a következő menet is, az öreg jó éjt kíván és távozik. Az ara megint majdnem elalszik, újra kopogás és a felajzott férj. Ezt a menetet is befejezik, és ara megkérdezi: Áru!d már el, hogy csinálod? Amilyen férfiakkal eddig dolgom volt, nem bírták háromszor. Honnan van ennyi energiád?

Mire az öreg kicsit meglepetten: Hogyan? Ne már! Már jártam itt az este???

A PROFI

Egy arab, egy olasz és egy magyar sétál a casablancai főutcán. Elme!gy előttük egy igazi bombanő.

- Allahra – csettint az arab.
- Jupiterre – sóhajt az olasz.
- Fél tízre – súgja oda a magyar...

Balogh Attila